

Boxningsgalan på Viljansborg i Sillre

I kölvattnet av Ingemar Johanssons framgångar i OS i Helsingfors 1952 bidades ett antal små boxningsklubbar runt om i landet. Det var väl år 1953 eller 1954, och min far Göte Andersson (GA), som var nöjes- och dansarrangör på Viljansborg, tyckte att även Sillre borde ha en likadan klubb. Torsten och Tofty, som bodde hos Tengvalls och Roland Eriksson blev medlemmar och träningen startade. Strax efter bestämde att en boxningsgala skulle anordnas i den imponerande lokalen Viljansborg i Sillre. Om jag nu inte minns fel inbjöds Kovlands och Hölles boxningsklubbar att delta i galan. Sillre BKs medlemmar här tränade på Tengvalls loge under de 3 veckor som återstod till galan. Så kom den stora dagen, en vinterlördag. Jag kommer ihåg att galan startade tidigt, kanske vid 17-tiden, dels för att alla ungdomar i byn skulle kunna vara med som åskådare och dels för att lördagsdansen inte skulle bli förskjutet.

Sillres Stjärna mot Kovlands Champion

En boxningsring hade inlånats från något håll och byggts upp mitt i stora salen. Tillgängliga stolar från serveringslokalen hade ställts ut, men dessa räckte inte till alla. En större del av publiken fick nöja sig med ståplats. Scenen bakom kulisserna fick tjänstgöra som omklädningsrum. Riktiga boxningshandskar hade införskaffats. Det var förstås ett antal 3 ronders matcher i olika viktklasser, men det minns jag inget av. Alla vi ungdomar i byn var helt koncentrerade på när Sillres Stjärna Roland, skulle möta Kovlands Champion. Förmodligen hade GA försäkrat sig om att de mer vältränade gästerna inte skulle gå för hårt åt Sillres nybörjare, men om detta visste vi intet. En van boxningsdomare hade hyrts in medan allt övrigt klarades av lokala förmågor. Sälunda var GA själv konferencier medan gonggongen och tidtagningen sköttes av Gustav. Matchen kunde börja. Den skulle

gå i 3 ronder. Publiken från Sillre hälsade sin hjälte med öronbedövande ovationer, när han klev upp i ringen.

Första ronden

I den första ronden hände inte så mycket. Man gick mest runt och kände lite på varandra. När gonggongen gick uppfattade Sillreborna att Roland hade gjort en jätteinsats, vilket belönades med tillrop och applåder. Att Roland skötte sig bra tyckte också hans sekond, vilket vi åskådare kunde utläsa av minspel och åthävor. Vi uppfattade också att i nästa rond skulle Roland visa att 3 veckors boxningsträning inte var att förakta.

Andra ronden

I andra ronden var Roland mer aggressiv, men Kovlands Champion klarade sig bra. Han hade en utmärkt gard och stilfulla undanhopp. Andra ronden slutade nog med en liten poängfördel för Roland. Vi Sillrebor var såklart uppskrivade till max och hoppades på en seger för Roland. Det som oroade oss var Kovlandssupportrarnas flin och viskningarna om att deras man tills nu bara hade lekt med vår stjärna. Oron besannades. Kovlandsboxaren visade att han lätt överlistade sin motståndare genom att sätta in ganska oförargliga slag mot huvud och kropp. Vi såg att Roland blev irriterad men han tappade inte humöret och gjorde inte något överilat.

Tredje ronden

Det blev tystare och tystare i lokalen ju längre tiden gick. Vi förstod att vår hjälte inte hade så långt kvar. När mindre än trettio sekunder återstod bestämde sig Rolands motståndare för att göra slut på matchen. Detta visade han genom att med det ena slaget efter det andra passera Rolands gard och träffa både kropp och ansikte. Men nu blev Roland förbannad och från ingenstans kom vänsterhanden upp och träffade med insidan motståndarens högra kind. Förmodligen inte så hårt men tillräckligt för att Kovlandsboxaren skulle snubbla till och ramla omkull (Elaka källor har gjort gällande att någon vid ringside hade dragit upp Kovlandsboxaren skosnören och att det var därför han snubblade, men det tror jag inte ett dugg på). Nu hade Gustav, tidtagaren, fått nog och han slog i gonggongen för att avsluta rondan och matchen. Naturligtvis upptäckte Kovlands supportere att det fortfarande återstod mer än 15 sekunder av rondan och de protesterade högljutt. Nu var det Gustavs tur att bli förbannad. Han sprang upp i ringen viftande med ett fickur modell större. Han upplyste publiken om att detta ur var lånat från växelbordet vid telefonstationen i Sillre. Han sa vidare att om detta skulle mäta tiden fel så fick man ta upp det med Kungliga Telefon- och Telegrafverket. Denna argumentation räckte till för att tysta protesterna och den inhyrda domaren dömde Roland till segrare.

Matchen slut, dansen kunde börja

Under publikens jubel återvände boxarna till omklädningsrummet för att göra sig klara för

kvällens dans. Boxningsringen togs bort och stolarna återställdes till serveringslokalen. Dansorkestern började plocka upp sina instrument och alla ungdomar under 16 uppmanades att gå hem och lägga sig. Innan de gick hem krävde de dock att ännu en gång få se hjältarna från boxningsringen och dessa kallades fram på scenen. Nu var de påtagligt påverkade av någon sorts liniment och av den aggressivitet som bara för en stund sedan visats i ringen återstod intet. Ungdomarna gick hem och dansen kunde börja. Linimentet fortsatte att flöda och boxare och supportere var hur sams som helst. Kovlands Champion fick dock hela kvällen gå omkring med 4 tydliga streck på höger kind, förorsakad av snörningen på Rolands handske.

"Boxningsklubben har upphört"

Efter bara ett par veckor kom en skriftlig inbjudan från Kovlands BK till en returmatch. Styrelsen för Sillre BK samlades omgående för att ta ställning till skrivelsen, men på inrådan av de lokala boxarna beslöt man istället att upplösa föreningen! En skrivelse gick tillbaka med tack för inbjudan och ett beklagande att Sillre BK hade upphört!!!!

Tre saker måste tilläggas:

- 1) Detta hände innan boxningens skadeverkningar var allmänt kända. Med den kännedom man har om dessa idag skulle knappast någon komma på att starta en boxningsklubb i Sillre.
- 2) Namnen i berättelsen kan vara fingerade så det är ingen idé att knyta dessa till nu eller då levande personer.
- 3) Ovanstående berättelse är som jag minns händelsen som 13-14 åring. Det kan vara så att någon del avviker från det verkliga händelseförloppet men i så fall vill jag att läsarna korregerar mig.

*Per-Olov Andersson
Nyhammar*